

सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!

Postal Regd. No. JAL/443/2025-2027

<https://epaper.globalmahatej.com/>

RNI. NO. MAHBIL /25/A0192

▲ वर्ष १ ले

▲ अंक : २६३

▲ सोमवार, दि. १५ जून २०२६

▲ पाने : ४

▲ अमळनेर

▲ किंमत : ३ रुपये

» Email - globalmahatej@gmail.com

रवि ज्वेलर्स

सराफ बाजार, अमळनेर.
मो. ७०७४७४२९२९

सोने-चांदी

आजचे भाव

२४ Ct सोने ९९.५०% : ₹ १४७५००

२२ Ct सोने ९९.६०% : ₹ १३५७००

१८ Ct सोने ७५.००% : ₹ ११२१००

शुद्ध चांदी ९९९% : ₹ २४६०/-

भाव प्रति १० ग्राम

**आजचे
अशीष्टविवंत**

श्री. गोपाल चौधरी

अमळनेर

गर्व से कहो स्वदेशी है हम....!!

स्वदेशी ही खरीदेंगे हम....!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील

स्वदे शीची हाक आता पुन्हा

देवू या. नवरात्रोत्सवात

आपण आदिमाया

आदिशक्तीचा जागर करतो

त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही

जागर करूया...! सच्च्या

भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा

परकीय आक्रमण होते

तेव्हा-तेव्हा ते प्रचंड त्वेषाने

पेटून उठतात....!! आता तीच

वेळ येऊन ठेपली आहे....!!!

जय भारत....!

जय स्वदेशी....!!

अधिक मासात

सोमवती अमावास्येचा

यंदा ३० वर्षांनंतर

योग!

अधिक मास सोमवती

अमावास्येचे महत्त्व,

पूजाविधी आणि

कथा

सोमवती अमावास्या

२०२६ : यंदाचा

अधिक मास आज

संपणार

पान ४ वर

मनमानी पद्धतीने ठेकेदारांची केली अदा बिले...! बचतीच्या नावाखाली मात्र आवर्तन नाकारले...!!

आता भरमसाठ पाणी पट्टी भरूनही अमळनेरकरांना पाणी देईल कोण ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : पालिकेने काटकसरीचे धोरण जरूर स्वीकारले पाहिजे होते. मात्र काटकसर कोठे करावी ? का करावी ? व केव्हा करावी ? याचे तारतम्य ठेवणेही गरजेचे असते. या आर्थिक वर्षात कोट्यवधी रुपयांची ठेकेदारांची बिले अदा करताना पालिकेने कोणते मापदंड वापरले ? ते सर्वांना माहीत आहे. बिले अदा करताना काटकसरीचे धोरण वापरले असते आणि आवर्तन घेतले असते तर आज अमळनेरकरांसमोर पाण्याचे भीषण दुर्भिक्ष्य निर्माण झाले नसते. मात्र भरमसाठ पाणीपट्टी भरणाऱ्या अमळनेरकरांना पाणी मिळावे म्हणून बचतीच्या नावाखाली चक्र आवर्तनच नाकारले गेले.पालिकेच्या करंटेपणामुळे व नियोजनाचा बोजवारा आणि द्रुतपट्टीच्या अभाव असल्याने आता अमळनेरकरांसमोर पिण्याच्या पाण्याचे मोठे संकट उभे ठाकले आहे. त्याचे कारण म्हणजे जिथून अमळनेर शहराला पाणी पुरवठा होतो त्या जळोद गावाच्या तापीपात्रात आता मोठ्या मुश्किलीने आठवडाभर अमळनेरकरांना पुरेल इतकाच जलसाठा शिल्लक राहिला आहे.

अमळनेर पालिका नागरिकांना पाणी पाजते म्हणजे फार मोठे उपकार करते असे नाही. भरमसाठ पाणीपट्टी भरणाऱ्या नागरिकांचा तो मूलभूत हक्क आहे. हल्ली नागरिकांच्या पाणी प्रश्नाकडे ज्या गंभीरतेने द्रुतपट्टीपणाने आणि नियोजन पद्धतीने लक्ष देणे गरजेचे होते व आहे तसे मुळीच घडताना दिसत नाही. दीर्घकाळापासून अल निनो आणि विविध कारणास्तव पावसाळ्याबाबतचे अनेक नकारात्मक संकेत मिळत आहेत. मात्र या संकेतांकडे लक्ष न देता पालिकेने काटकसरीच्या नावाखाली आवर्तन घेणे नाकारले आहे. आवर्तन घेतले असते तर अजून बरेच दिवस अमळनेरकरांसमोर पाण्याची समस्या निर्माण झाली नसती.

हल्ली पालिकेत कोणाचाच पाय कोणाच्या पायात नाही हे आता लपून राहिलेले नाही. राज्यकर्त्यांना हेही माहीत आहे की अमळनेरकर जनता अत्यंत सोशिक आहे. जनतेला कोणत्याही सोयी-सवलती दिल्या नाहीत, पाणी दिले नाही तरी कोणी रस्त्यावर येत नाही, कोणी जाब विचारत नाही. त्यामुळे राज्यकर्ते बिनधास्त आहेत. अमळनेरकरांसमोर हल्ली पाण्याची समस्या निर्माण झाली आहे. त्यासाठी राज्यकर्त्यांचे दिसाळ नियोजन जितके कारणीभूत आहे तितकीच अमळनेरकर जनतेची शांत प्रवृत्ती व सारे काही सहन करण्याची सवय देखील कारणीभूत आहे.

बोट दाखवणे यातच दंग आहेत. पालिकेतून धी घडाघड बिले अदा झाली त्या बिलांचे पोस्टमार्टम केल्यास अनेक धक्कादायक सत्य व तथ्य बाहेर पडतील. विरोधक वारंवार या बिलांबाबत पालिकेकडे मागणी करतात.मात्र कुणाला किती लाराखांची/ कोर्टाची बिले केव्हा, कशी व का दिली ? याबाबत पालिका माहिती देत नाही. नगराध्यक्ष डॉ. परीक्षित बाबिस्कर यांचा हल्ली कोंडमारा झालेला आहे. त्यांचा मुळातच निरागस चेहरा व त्यांची अगतिकता पाहून त्यांच्यावर आता विरोधकांनीही रंगावणे बंद केले आहे. मुख्याधिकारी गणेश शिंदे यांचाही चेहरा अत्यंत साधा- भोळा, गरीब आणि निरुपद्रवी आहे. त्या चेहऱ्याचा पुणेपूर लाभ घेऊन, त्यांच्यावर

कोण आणि कसे दबाव आणते हे सारे रडवेल्या चेहऱ्याने सांगून ते जाब विचारणाऱ्या किंवा दरडावणाऱ्याला लीलया शांत करतात. माजी आमदार शिरीषदादा चौधरी यांना राज्यकारभाराचा व पालिकेचा दीर्घानुभव आहे. मात्र तेही लोकाभिमुख आणि पाण्यासारख्या अत्यंत जिव्हाळ्याच्या प्रश्नावर कोणतीही निर्णायक भूमिका घेताना दिसत नाहीत. आमदार अनिलदादा पाटील यांनी आता स्वतःहून पुढे येऊन पाणी प्रश्नावर टोस भूमिका घ्यावी, अशी नागरिकांची अपेक्षा आहे. मात्र तसेही घडताना दिसत नाही. पालिका कर्मचारी त्यातही खास करून पाणीपुरवठा विभागाचे कर्मचारी आणि ठेकेदार यांच्यात कुठलाही समन्वय दिसत नाही.

त्यांच्यावर कोणाचाही प्रभावी वचक राहिलेला नाही. या सर्वांचे भोग मात्र निरपराध असलेल्या अमळनेरकर जनतेला भोगावे लागत आहेत. पाणी पुरवठ्याच्या समस्येवर पालिका, आजी-माजी आमदार, नगरसेवक, मुख्याधिकारी आणि कर्मचारी यांच्या मर्यादा स्पष्ट झाल्या आहेत. आता पाणी समस्या इतकी बिकट झाली आहे, इतकी गळ्याशी आली आहे की आता ही मंडळी काही फार दिवे लावेल असे दिसत नाही, असाच निराशेचा सूर आता जनतेतून उमटू लागला आहे. आता जनता जनार्दनानेच त्यांच्यासाठी या सर्वांना जाब विचारणे गरजेचे आहे. यासाठी काही जागरूक मंडळी मंथन करीत आहेत.पब्लिक प्रेशर ही लोकशाहीतील खूप

“ दोन दिवसांआड पाणीपुरवठ्याचा वादा करणारा दादा आता कुठे गेला ? दुरुस्ती, नवीन कामाच्या नावाखाली व्हॉल्व्ह बंद केले जातात. अमळनेरची जनता वाऱ्यावर आहे याचीच खंत वाटते. शेवटी निर्णय जनतेचा होता. पाणी उपलब्ध असूनही नियोजन नाही. नियंत्रण सुटले आहे. आता पालिकेवर वेळप्रसंगी मोर्चा काढावा लागेल. – माजी मंत्री तथा आमदार अनिलदादा पाटील

“ लेबर कॉन्ट्रॅक्टर जुना आहे. तीनदा ठेका रद्द झाला. आचारसंहितेनंतर नवीन ठेकेदार बदलेल तेव्हा परिस्थिती बदलेल. अभियंता बदलला गेला. अनेकदा व्हॉल्व्ह ब्रेकडाऊन होतो. अनेक अडचणी येत आहेत. तापीतील १४ बोअर सुरू आहेत. वेळप्रसंगी आवर्तन घेऊ. – डॉ. परीक्षित बाबिस्कर, नगराध्यक्ष, अमळनेर

“ पालिका कर्मचारी, अधिकारी, खासगी कर्मचारी यांच्यात समन्वय नाही. दोन-तीनदा बैठका घेतल्या. व्हॉल्व्हमन बदलले तरी गोंधळ कायम आहे. सत्ताधाऱ्यांनी काटकसर करण्यासाठी आवर्तन नाकारले. आता जूनमध्ये आवर्तन मिळणार नाही. व्हॉल्व्हमन किंवा कर्मचाऱ्यांबद्दल खोडसाळपणाची तक्रार आली तर कारवाई करू. – गणेश शिंदे, पालिका मुख्याधिकारी, अमळनेर.

मोठी शक्ती असते. या शक्तीचा वापर होत नसल्याने शहराची व पाणी प्रश्नाची दुर्दशा झालेली आहे, याची आता अनेकांना जाणीव होऊ लागली आहे. आता तरी जनतेने जागे व्हावे, एकत्रित यावे आणि कोणाच्याही

राजकीय नेतृत्वाशिवाय स्वतःच्या हक्कासाठी मोठे जनआंदोलन उभारावे.पाणीटंचाईसारख्या भीषण समस्याला वाचा फोडण्यासाठी अशीच सद्यःस्थिती निर्माण झाली आहे.

प्रांताधिकाऱ्यांकडून छापा; वाळूचे दोन ट्रॅक्टर पकडले हिंणोणे शिवारातूनही पकडण्यात आला ३० ब्रास साठा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : वाळूचे ठेके बंद झाल्यानंतर देखील जळोद येथील तापी नदीपात्रातून अवैध वाळू वाहतूक सुरूच असल्याची गोपनीय माहिती मिळाली. त्याची गंभीरतेने दखत घेत उपविभागीय अधिकारी तथा प्रांताधिकारी मयूर भंगाळे यांनी शनिवार, दि. १३ जून रोजी मध्यरात्री छापा घालून वाळूच्या दोन ट्रॅक्टरवर कारवाई केली आहे. प्रांताधिकारी भंगाळे यांनी १३ जून रोजी मध्यरात्री गोपनीय माहिती मिळाली. त्यानंतर स्थानिक तलाठ्याला न कळवताच कुन्हे खुर्द येथील ग्राम महसूल अधिकारी अमोल पाटील यांना सोबत घेऊन जळोद येथील तापी नदीपात्रात छापा घातला असता त्यांना नितीन चंद्रशेखर पाटील (रा. अमळगाव) हा ट्रॅक्टर क्रमांक एमएच १९- डीव्ही ४६२२ आणि जळोद येथील पंकज रवींद्र सावळे

“ अमळनेर तालुक्यातील कोणत्याही गावाच्या शिवारात अवैध वाळू उत्खनन होत असल्याचे आढळून आल्यास संबंधितांवर कठोर स्वरूपाची कारवाई केली जाईल. – मयूर भंगाळे, उपविभागीय अधिकारी तथा प्रांताधिकारी, अमळनेर.

कायदेशीर कारवाई करून दंडात्मक कारवाई करण्यात येणार असल्याचे तहसीलदार सुराणा यांनी सांगितले. त्याचप्रमाणे बोरी नदीपात्रात देखील फापोंरे, हिंणोणे या गावांच्या शिवारात अवैध वाळू उत्खनन होत असल्याची माहिती मिळताच १३ जून रोजी दुपारी भंगाळे आणि ग्राम महसूल अधिकारी पाटील यांनी अचानक छापा टाकला असता काही लोकांनी तत्काळ माहिती कळविल्याने नदीपात्रात उत्खनन करणाऱ्यांनी तेथून पलायन केले. मात्र, घटनास्थळी सुमारे ३० ब्रास वाळूसाठी आढळून आला. अमळनेर शहराचे मंडळाधिकारी धनराळे यांना वाळूसाठीचा पंचनामा करून त्याची ताबा पावती तेथील पोलीसपाटील आणि कोतवाल यांच्या ताब्यात देऊन साठ्यावर लिलाव होईपर्यंत लक्ष ठेवण्यास सांगितले आहे.

‘जलसंपदा’चे सचिव डवलेंकडून ‘पाडळसरे’ची पाहणी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : तालुक्यातील तापी नदीवर बांधण्यात येत असलेल्या निम्न तापी प्रकल्पांतर्गत पाडळसरे धरणाची पाहणी करण्यासाठी राज्याचे जलसंपदा प्रकल्प व विकास विभागाचे सचिव एकनाथ डवलें नुकतेच आले होते. यावेळी पाडळसरे धरण जनआंदोलन समितीच्या पदाधिकाऱ्यांनी त्यांची भेट घेऊन उत्तर महाराष्ट्रातील या प्रमुख प्रकल्पाच्या कामाला प्राधान्य देऊन गती दिली जावी, अशी मागणी करीत निवेदन दिले.

याप्रसंगी डवलें यांनी प्रकल्पाचा सविस्तर आढावा संबंधित

अधिकाऱ्यांकडून घेत धरणाची पाहणी केली. त्यानंतर पाडळसरे धरण जनआंदोलन समितीचे प्रमुख तथा माजी नगराध्यक्ष सुभाष चौधरी, अर्बन बँकेचे संचालक रणजीत शिंदे, प्रा. सनील पाटील, पदाधिकारी रवींद्र पाटील, नगरसेवक प्रताप साळी, प्रा. भरतसिंग परदेशी आदींनी त्यांना निवेदन देत तापी नदीवर पाडळसरे येथे १९९९ पासून निम्न तापी प्रकल्पाची पायाभरणी झाली असली, तरी तत्कालीन राजकीय अनास्था, अपुरा निधी आणि नियोजनाचा अभाव यामुळे या प्रकल्पाचे काम तब्बल अडीच दशकांपासून कासव गतीमुळे सुरू असल्याने खडलेला आहे. धरणाच्या प्रस्तावित लाभक्षेत्रातील

परिसर वर्षानुवर्षे अवर्षणग्रस्त असून धरणाच्या कामाला प्रशासनाने प्राधान्यक्रम द्यावा. धरणात लवकर पाणी अडवायला हवे यासाठी बांधकामासह पुनर्वसनाचे कामही गतीने पूर्ण व्हावे, असे यावेळी समितीच्या पदाधिकाऱ्यांनी डवलें यांना सांगितले. शेतकऱ्यांचे व विस्थापितांचे प्रश्न स्थानिक पातळीवर सुटण्यासाठी धरणाच्या साईटवर प्रकल्प कार्यालय झाले पाहिजे. भूसंपादन कामातील अनियमितता असून त्यामुळे प्राप्त होणारा निधी शासनाच्या धोरणानुसार कामात येत नाही. असे यावेळी दिलेल्या निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे. आधी धरणाचे बांधकाम, भूसंपादन, पुनर्वसन

व उपसा सिंचन योजनेचे काम गतिमानतेने व्हावे, अशी अपेक्षा व्यक्त करीत जलसंपदा विभागातील सचिव पातळीवरील अधिकारी पाडळसरे प्रकल्पाच्या पाहणीसाठी धरणाच्या कामावर प्रथमच आल्यामुळे समितीने डवलें यांचे आभार मानले. याप्रसंगी समितीचे प्रसाद चौधरी, सुशील भोईट, गणेश कुंवर, दीपक भोई, अॅड. विजय देवरे, एन. के. पाटील, ज्ञानेश्वर बारूळे आदींसह प्रमुख पदाधिकारी उपस्थित होते. याप्रसंगी अधीक्षक अभियंता गोकुळ महाजन, निम्न तापी प्रकल्प कार्यालयाचे अभियंता कडलग यांच्यासह विभागातील संबंधित अधिकारी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

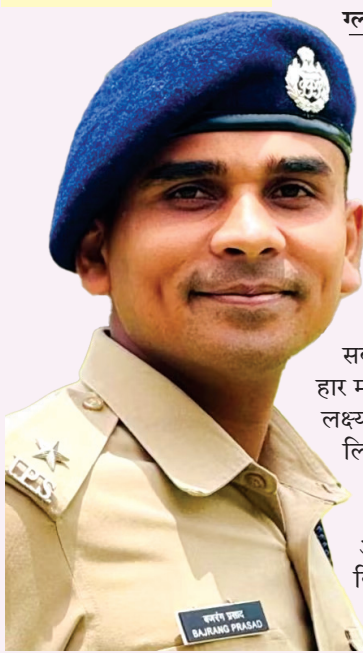
अमळनेर : जलसंपदा विभागाचे सचिव एकनाथ डवलें यांनी नुकतीच पाडळसरे धरणाला भेट दिली. याप्रसंगी त्यांना निवेदन देताना धरण जनआंदोलन समितीचे प्रमुख तथा माजी नगराध्यक्ष सुभाष चौधरी, अर्बन बँकेचे संचालक रणजीत शिंदे, प्रा. सनील पाटील, पदाधिकारी रवींद्र पाटील, नगरसेवक प्रताप साळी, प्रा. भरतसिंग परदेशी आदी.

पाडळसरे धरण जनआंदोलन समितीच्या पदाधिकाऱ्यांनी भेट घेऊन दिले निवेदन

पिता की हत्या के बाद चढ़ा अफसर बनने का जुनून

सक्सेस स्टोरी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
कठिन परिस्थितियां अक्सर बड़े सपनों को पूरा करने और आगे बढ़ने का जुनून पैदा करती हैं। कुछ ऐसी ही कहानी है बस्ती के रहने वाले बजरंग प्रसाद यादव की। उन्होंने जीवन की सबसे बड़ी त्रासदी के बाद हार मानने के बजाय अपने लक्ष्य को अपनी ताकत बना लिया। पिता की हत्या के बाद परिवार पर दुखों का पहाड़ टूटा, आर्थिक तंगी इतनी थी कि पढ़ाई के लिए अनाज बेचना पड़ा लेकिन

उन्होंने हिम्मत नहीं हारी। हिंदी मीडियम से पढ़ाई करते हुए यूपीएससी परीक्षा क्रेक की और आयपीएस अफसर बने। उनकी सक्सेस स्टोरी उन युवाओं को आगे बढ़ने का हौसला देती है, जो कठिन परिस्थितियों में हार मान लेते हैं।
बस्ती के रहने वाले हैं बजरंग प्रसाद, गांव से हुई शुरुआती पढ़ाई
बजरंग प्रसाद उत्तर प्रदेश के बस्ती के रहने वाले हैं। वह एक इंटरव्यू में बताते हैं कि उनकी शुरुआती पढ़ाई गांव के स्कूल से ही हुई है। प्राइवेट स्कूल से उन्होंने १०

वीं-१२ वीं कंज़ीट किया था। इसके बाद वह इलाहाबाद यूनिवर्सिटी पहुंचे और मैथ्य से बीएस्सी पूरा किया। गांव में एक साधारण परिवार से होने के बाद भी उनके सपने बड़े थे और वह हमेशा से कुछ अलग करना चाहते थे।
२०२० में किसान पिता की हत्या, अफसर बनने के लिए यूपीएससी का सफर
वह बताते हैं कि उनके पिता किसान थे। उनके पिता खेती के साथ-साथ गांव के जरूरतमंद और कमजोर लोगों की मदद के लिए हमेशा तैयार रहते थे। साल २०२० में उनकी

हत्या कर दी गई और कारण उनका कर्तव्य और निडरता था।
इस दर्दनाक घटना ने उनके पूरे परिवार को दुख से भर दिया। पिता के जाने के बाद बजरंग ने ठान लिया किया वे अन्याय के खिलाफ आवाज बनेंगे और अगर वह कुछ बन जाएंगे तो किसी परिवार के साथ ऐसी घटना न हो। यहीं से यूपीएससी को उन्होंने अपना जुनून बना लिया और आगे बढ़े।

जब बजरंग अपने लक्ष्य की ओर बढ़ रहे थे तो आर्थिक तंगी के बीच कोचिंग की फीस भरना मुश्किल था। फसल बेचकर उन्होंने दिल्ली में अपनी फीस जमा की और अपने आप को मजबूत रखा। अपनी पूरी ताकत से आगे बढ़ते हुए वह बार-बार यूपीएससी को ही समझते थे और उन्होंने अपनी परीक्षा की तैयारी शुरू की। इस दौरान उनकी मां ने उन्हें संभाला, फोन पर समझाती थीं और जितना संभव था, उतना साथ दिया।
हिंदी मीडियम से यूपीएससी की तैयारी, २ बार सफलता पर नहीं रुके

कदम
बजरंग ने हिंदी मीडियम से यूपीएससी की तैयारी की थी लेकिन उनका जुनून ऐसा था कि २ बार यूपीएससी परीक्षा में असफल होने पर भी नहीं रुके। हर बार खुद को बेहतर करके आगे बढ़ने का फैसला किया। एक बार तो वह यूपीएससी मेन्स परीक्षा में सिर्फ २७ नंबर से असफल हो गए थे। रिजल्ट के बाद दुख तो हुआ लेकिन फिर से मजबूत होकर वह लगे रहे।
तीसरे प्रयास में मिली सफलता, आज हैं आयपीएस अधिकारी
५ जून २०२२ में उन्होंने

अपना तीसरा अटेंप्ट दिया था। इस बार उन्होंने यूपीएससी की परीक्षा क्रेक कर ली। इस बार ४५४ वीं रैंक लाकर वह आयपीएस अफसर बने। पिता की हत्या के बाद भी बजरंग ने उस सपने को पूरा किया, जिसका निश्चय उन्होंने विपरीत परिस्थितियों में किया था।
बजरंग कहते हैं कि पिता के साथ हुई घटना ने उन्हें यह समझने पर मजबूर कर दिया था कि कमजोर और असहाय लोगों की मदद प्रशासनिक पद पर रहकर की जा सकती है। इसी सोच ने उन्हें आगे बढ़ने की प्रेरणा दी और आज उनकी कहानी युवाओं को आगे बढ़ने का हौसला देती है।

खात्यात अवघे ८४ रुपये, रोज बँकेसमोर जाऊन पाया पडायचा ‘धुरंधर’ आधी अशी होती ‘आलम’ची परिस्थिती

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

‘धुरंधर’ मधील आलम हे कॅक्टर खूप लोकप्रिय झाले. या अभिनेत्याने पहिल्यांदाच त्याच्या स्ट्रगलबद्दल सांगितले. कॉमेडी आणि अभिनयाच्या जगात स्वतःचे स्थान निर्माण केलेला गौरव गेरा सध्या ‘धुरंधर’ आणि ‘धुरंधर : द रिव्हेंज’ च्या यशाचा आनंद घेतोय. त्याच्या कामाची सोशल मीडियावर आणि प्रेक्षकांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर चर्चा होत आहे. मात्र आज तो ज्या स्थानावर आहे तिथपर्यंत पोहोचण्याचा त्याचा प्रवास अजिबात सोपा नव्हता. एक काळ असा होता जेव्हा त्याच्या बँक खात्यात फक्त ८४ रुपये शिल्लक होते. परिस्थिती इतकी आव्हानात्मक होती, की तो दररोज बँकेसमोरून जाताना माझे दिवस बदलू देत अशी आशा करायचा. पण तो आपल्या स्वप्नांचा त्याग करायला कधीच तयार नव्हता.
‘धुरंधर’ मधील ‘मोहम्मद आलम’ च्या भूमिकेमुळे चर्चेत आलेला गौरव गेराची चित्रपटसृष्टीची कोणतीही पार्श्वभूमी नव्हती, आर्थिक सुरक्षितता नव्हती आणि यशाची कोणतीही हमी नव्हती. तरीही, त्याने आपल्या स्वप्नांवरचा विश्वास कायम ठेवला. त्याचा संघर्ष, स्वाभिमान, कुटुंब आणि कधीही हार न मानण्याची वृत्ती यांची कहाणी केवळ एका अभिनेत्याची नाही तर अशा प्रत्येक व्यक्तीची आहे, जी कठीण परिस्थितीतही आशा सोडत नाही.
एका मुलाखतीत गौरवने आपल्या सुरुवातीच्या संघर्षाबद्दल,

कारकिर्दीतील चढ-उतारांबद्दल, आर्थिक अडचणींबद्दल आणि त्याला जमिनीवर पाय घडू देवायला शिकवणाऱ्या धड्यांबद्दल मनमोकळेपणाने सांगितले. तो म्हणाला, ‘माझ्या कुटुंबात चित्रपटसृष्टीत कोणीही नव्हते. वार्षिक कार्यक्रम आणि फॅन्सी ड्रेस स्पर्धांमधून शालेय जीवनातच त्याची कला सादर करण्यामधील आवड निर्माण झाली. शाळेत अभ्यासाला अधिक महत्त्व दिले जात होते.’ तो म्हणाला, ‘मी मला कला आणि हस्तकलेत ए-प्लस गुण मिळायचे, पण अभ्यासात मी ७२ टक्के, ८० टक्के आणि ८२ टक्के गुण मिळविणारा विद्यार्थी होतो. ज्या गोष्टींमध्ये मी चांगला होतो त्यांना प्रोत्साहन मिळत नाही, असे मला वाटायचे.’
आपल्या कलात्मक कौशल्यांना करिअरमध्ये बदलण्याच्या उद्देशाने, गौरवने सुरुवातीला फॅशन डिझायनिंगची निवड केली. तो म्हणाला, ‘मी स्केचिंगमध्ये चांगला होतो. मी कॉलेज ऑफ आर्ट्समध्ये अर्ज केला पण ते जमले नाही. मग मी फॅशन क्षेत्रात गेलो आणि पर्ल अर्कडमी ऑफ

फॅशनमध्ये प्रवेश घेतला. पण तो कोर्स आवडला नाही.’
‘मला वाटले की मला हे करायचे नाही. मी माझ्या वडिलांना म्हणालो, ‘मी पैसे वाचवा, हा खूप महागडा कोर्स आहे. मी करणार नाही.’ माझे वडील म्हणाले, ‘तो पूर्ण कर. सहा महिने काम कर, मग तुला जे हवे ते कर.’ अगदी बरोबर, मी सहा महिने काम केले आणि मग थिएटरमध्ये सामील झालो.’ तो पुढे म्हणाला, ‘माझे वडील आयआयटी-बीएचयूचे इंजिनिअर आहेत. माझा भाऊ सॉफ्टवेअर इंजिनिअर आहे. पण माझ्यावर काहीही लादले गेले नाही. त्यासाठी मी त्यांचा आभारी आहे.’
मुंबईत आल्यानंतर आलेल्या आर्थिक अडचणी आठवून गौरवने एक कधीच विसरता न येणारा किस्सा सांगितला. तो म्हणाला, ‘माझ्या खात्यात ८४ रुपये होते. मी एचडीएफसी बँकेसमोरून जाताना बँकेकडे पाहून म्हणायचो, ‘माझी काळजी च्या.’ तो हसला आणि पुढे म्हणाला, ‘मी प्रत्येक वेळी बँकेत येताना-जाताना वाकून नमस्कार करायचो. माझ्या

वडिलांनी मला शक्य तितकी मदत केली, पण पैसे मर्यादित होते.’
गौरव म्हणाला, ‘माझे वडील पगारदार होते. माझ्याकडे अजूनही त्यांची पत्रे आहेत ज्यात ते लिहायचे, ‘मी २००० रुपये पाठवत आहे यापेक्षा जास्त नाही. माझ्याकडे ऑटोसाठी पैसे नसायचे तेव्हा मी चालत जायचो. मी थोडा स्वाभिमानी होतो. मला देणारा व्हायचे होते घेणारा नाही.’
गौरवने मुंबईत आल्यानंतर लगेचच घरी लिहिलेल्या एका पत्राचा उल्लेख केला. त्या पत्रात लिहिले होते, ‘मी ‘आर्थिक आघाडीवर अजून काहीही झालेले नाही, पण कुण्या माझ्यावर विश्वास ठेवा. कुटुंबाने त्याच्यावर विश्वास ठेवत राहावा, कारण भविष्य उज्ज्वल आहे आणि त्याला अजून खूप काही शिकायचे आहे.’ आज मागे वळून पाहताना, त्याला त्या पत्रातील परिपक्वतेचा अभिमान वाटतो. ‘मला त्या पत्राचा सूर खूप आवडतो. त्यात कोणताही अहंकार नव्हता किंवा आपल्याला सर्व काही माहित असल्याचा कोणताही भावही नव्हता. आज जर मला असे मूल असते, तर मी त्याला नक्कीच पाठिंबा दिला असता.’

अनेक लोक फ्रीजमध्ये १ रुपयाचे नाणे का ठेवतात ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

सोशल मीडियावर अलीकडे एक अजब सवय चर्चेत आहे प्रवासी लोक प्रवासाला जाण्याआधी फ्रिजमध्ये १ रुपयाचे नाणे ठेवतात. हे वाचून अनेकांना आश्चर्य वाटते. ‘फ्रीजमध्ये नाणे का ठेवायचे?’ यामागे कोणताही जादू-टोणा नाही, तर एक साधा पण एक घरगुती ट्रिक आहे. लोक प्रवासाला जाताना काही दिवस घर बंद ठेवतात. अशावेळी वीज गेली, फ्रीज बंद पडला किंवा डीफ्रॉस्ट झाला तर आत ठेवलेले अन्न खराब होऊ शकते. हे लक्षात यायला उशीर होतो कारण घरात कोणी नसते. येथेच १ रुपयाचे नाणे ‘इंडिकेटर’ म्हणून वापरले जाते. ही पद्धत खरेतर एका साध्या विज्ञानावर आधारित आहे गोठलेल्या पाण्याची अवस्था. लोक एक कप किंवा छोटा डबा घेऊन त्यात पाणी भरतात आणि तो फ्रीजरमध्ये ठेवतात. पाणी पूर्णपणे गोठल्यावर त्यावर नाणे ठेवतात.

आल्यानंतर फक्त नाणे पाहून निर्णय न घेता अन्नाचा वास, रंग आणि स्थितीही तपासणे गरजेचे असते. आजच्या काळात सोशल मीडियामुळे अशा छोट्या-छोट्या घरगुती ट्रिक्स व्हायरल होत आहेत.

देण्यासाठी मदत. अन्न सुरक्षित आहे की नाही याचा अंदाज मिळतो.

ही ट्रिक कशी काम करते ?
एक कप किंवा छोटा डबा घेऊन त्यात पाणी भरतात. तो फ्रीजर मध्ये ठेवतात. पाणी पूर्ण गोठल्यावर त्यावर १ रुपयाचे नाणे ठेवतात. निघण्यापूर्वी फ्रीज तसाच ठेवून घर बंद करतात.

परत आल्यानंतर काय तपासतात ?
जेव्हा लोक परत येतात तेव्हा ते नाण्याची स्थिती पाहतात. जर नाणे अजून वरच असेल तर समजून जा की वीज व्यवस्थित होती, फ्रीजर सतत चालू होता. जर नाणे खाली बुडलेले असेल तर वीज गेली असण्याची शक्यता जास्त आणि अन्न वितळून पुन्हा गोठले असू शकते. जर नाण्याची जागा बदललेली असेल तर तापमानात मोठा बदल झाला असू शकतो.

ही ट्रिक किती उपयुक्त आहे ?
ही पद्धत एक ‘simple power outage indicator’ आहे. विशेषतः लांब प्रवासासाठी उपयुक्त. वीज खंडित झाल्याचा अंदाज

ही गोष्टी लक्षात ठेवा
ही ट्रिक वैज्ञानिकदृष्ट्या अचूक मोजमाप नाही. ती फक्त एक साधा ‘visual clue’ आहे. त्यामुळे जर नाणे खाली गेले असेल, तर अन्न लगेच न फेकता वास, रंग आणि स्थिती तपासणे आवश्यक आहे. आजच्या डिजिटल युगात अशा साध्या घरगुती ट्रिक्स व्हायरल होणे हे दर्शवत की लोक अजूनही प्रॅक्टिकल लाइफ हॅक्स शोधत असतात. १ रुपयाचे नाणे ही त्यापैकीच एक छोटी पण उपयोगी कल्पना आहे, जी कोणत्याही खर्चाशिवाय अन्न सुरक्षिततेबाबत एक अतिरिक्त ‘सेफ्टी चेक’ देते.

अतिरिक्त पॉइंट
ही ट्रिक वापरताना लक्षात ठेवा की नाण्याची स्थिती हा फक्त प्राथमिक अंदाज आहे. अन्नाची सुरक्षितता ठरवण्यासाठी नेहमी वास, टेक्स्चर आणि रंग यांचीही तपासणी करणे आवश्यक आहे.

शांत - चांगल्या झोपेसाठी चांगला पलंग नव्हे तर चांगली गादी आवश्यक आहे. सर्वोत्तम क्वालिटीच्या गादी साठी

एकमेव ४५ वर्षांचा समृद्ध अनुभव असलेले शोरूम

सीमा हॅण्डलूम हॉउस पारोला रोड, धुळे

॥ श्री हनुमंत कृपा ॥

एसके ज्वेलर्स

शाखा नं. 2

916 दागिन्यांना मजुरी 4% पासून

नगरपरिषद जवळ शॉपिंग कॉम्प्लेक्स स्टेशन रोड अमळनेर

नवीन जागेत

एसके ज्वेलर्स

संपर्क 9284050029

SK JEWELLERS Gold | Diamond | Silver SINCE 1988

गरजू लांकाना अन्न, वस्त्र,
काळे तीळ किंवा छत्री दान
केल्याने राहू-केतू आणि शनी
ग्रहांचे दोष शांत होतात.

की एक साप आला आणि गरुडाच्या पिलांना खाण्यासाठी त्या पिंपळाच्या झाडावर चढू लागला. सावकाराच्या पत्नीने सापाला मारून गरुडाच्या मुलांचे रक्षण केले. इतक्यात गरुडही तेथे आला आणि त्याने पाहिले की, सर्वत्र रक्त पसरले आहे. गरुडला वाटले की सावकाराच्या बायकोने आपल्या मुलांचे नुकसान केले आहे. म्हणून गरुडाने तिचावर हल्ला केला पण सावकाराच्या पत्नीने त्याला थांबवले आणि सांगितले की, तिने मुलांचे रक्षण केले आहे. जेव्हा गरुडाला हे सत्य कळले तेव्हा तो म्हणाला की तुम्ही माझ्या मुलांचे रक्षण केले आहे, तर मला सांगा की मी तुम्हाला कशी मदत करू ? तेव्हा सावकाराच्या पत्नीने गरुडाला सांगितले, की ती सोना या धोबीणीच्या शोधात निघाली आहे, ती कुठे राहते हे सांगितले तर खूप उपकार होतील. गरुड सावकाराला सोना धोबीणीच्या गावी घेऊन गेला. सोना धोबीणी यांना सात मुले आणि सुना होत्या. पण घरातील कामावरून सुनांमध्ये तिला व्हायचे. सावकाराच्या पत्नीला यावर उपाय सुचला आणि रोज रात्री सगळे झोपले की ती गुपगुपू सोना धोबीणीच्या घरी जायची आणि घरातील कामे करून निघून जायची. असे बरेच दिवस चालले असताना एके दिवशी सोना धोबीन लपून बसून सर्व काही पाहिले. सावकाराची पत्नी निघून जाऊ लागली तेव्हा धोबीणीने तिला पकडले आणि विचारले की तू कोण आहेस आणि तू अशी घरची कामे करून का निघून जातेस. सावकाराची पत्नी म्हणाली की मी सर्व काही सांगेन पण आधी वचन दे की सर्व सत्य जाणून घेऊन तू मला मदत करशील. सोना धोबीणीने सावकाराच्या पत्नीला वचन दिले. सावकाराच्या पत्नीने घडलेला सगळा प्रकार सोना धोबीणीला सांगितला आणि तिला सोबत यायला सांगितले.